

Stichting Hulpfonds Jongeren Roemenië

Echte hulp is investeren in mensen!

20e

NIEUWSBRIEF ROEMENIË

december 2015

Aan: donateurs en sympathisanten van de **Stichting Hulpfonds Jongeren Roemenië** en overige geïnteresseerden.

Met enige trots presenteren we onze 20^e Nieuwsbrief. Als we bedenken dat onze stichting vanaf 1994 actief is en op 1 december 1995 formeel is opgericht dan is de conclusie gerechtvaardigd dat we met grote regelmaat onze achterban hebben geïnformeerd. We vinden dat ook belangrijk, u hebt er recht op te weten wat er met uw geld gebeurt.

Ook nu treft u weer een verslag aan van onze activiteiten in het afgelopen jaar en de toestand van de stichting.

Uit reacties weten we dat deze jaarlijkse informatie wordt gewaardeerd. We hopen dat dit nu weer het geval is. Mocht u willen reageren, graag!

Bestuursleden ontmoeten studenten in Iași. In ongedwongen sfeer worden persoonlijke gegevens uitgewisseld

Ons Hulpfonds en aantallen studiebeurzen.

Het volgende staatje geeft een historisch overzicht van de verstrekte studiebeurzen:

1994/1995	1	2001/2002	66	2008/2009	76
1995/1996	5	2002/2003	76	2009/2010	70
1996/1997	13	2003/2004	83	2010/2011	106
1997/1998	29	2004/2005	96	2011/2012	96
1998/1999	30	2005/2006	80	2012/2013	87
1999/2000	41	2006/2007	68	2013/2014	83
2000/2001	43	2007/2008	72	2014/2015	83
				2015/2016	70

Terugtrekking S.D.B.

U ziet dat het aantal studenten in het zojuist aangevangen studiejaar (2015/2016) een "dip" vertoont. De oorzaak hiervan is dat de stichting S.D.B. heeft aangekondigd zich terug te trekken uit Roemenië. Sinds 2010 financiert deze stichting de beurzen van 32 studenten Verpleegkunde. Haar oogmerk: de gezondheidszorg in Roemenië vooruit helpen door in opleidingen te investeren.

Helaas heeft men moeten constateren dat er in Roemenië weliswaar veel verpleegkundigen worden opgeleid, maar dat er nauwelijks banen zijn, althans niet in het land zelf. Reden voor deze stichting om hun samenwerking met de onze af te bouwen. De studenten die nog in de pijplijn zitten (nog 14) blijft ze financieren, maar er is geen instroom meer.

Voor onze stichting heeft e.e.a. geen financiële consequenties. De mindere inkomsten vallen weg tegen de lagere uitgaven.

Financiën

Inkomsten	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Vast	8.528,97	11.607,29	10.672,23	13.611,31	17.962,86	14.717,27
Incidenteel	6.118,78	8.449,70	8.501,31	7.315,-	6.525,00	7.305,-
Rente	140,21	109,34	152,33	98,60	208,05	161,63
Totaal:	14.787,96	20.166,33	19.325,87	21.024,91	24.695,91	22.183,90

Uitgaven						
Studiebeurzen	15.750,-	15.325,-	21.050,-	19.500,-	17.700,00	16.750,-
Kosten	629,81	716,86	1.046,99	856,39	811,69	1.073,01
kosten DVD						1.070,47
Totaal:	16.379,81	16.041,86	22.096,99	20.356,39	18.511,69	18.893,48

Toelichting

Hoofdpregel in ons bestuur is dat we zuinig met de financiën omgaan en zo weinig mogelijk onkosten maken. Die hebben altijd minder bedragen dan 5%. Maar in 2014 hebben we éénmalig een uitschieter naar boven vanwege de productiekosten van de DVD over onze stichting. We beschouwen dit als een investering die hopelijk ruimschoots zal worden terugverdiend. Deze extra onkosten ziet u vermeld op een aparte regel.

Om diverse redenen is door ons de lancering van een gestructureerde fondsenwervingscampagne vooruit geschoven naar 2016.

Fiscaal gunstig schenken

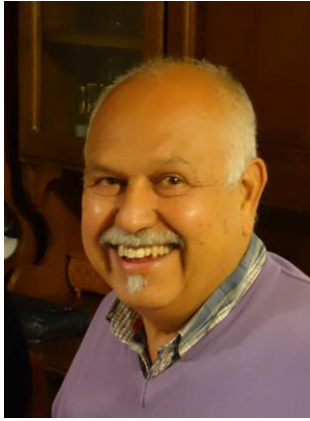
We willen er nog maar eens op wijzen dat de Nederlandse fiscus het schenken aan goede doelen sinds vorig jaar aantrekkelijker heeft gemaakt. Was voorheen een notariële acte noodzakelijk, nu volstaat een contract tussen schenker en begunstigde stichting. De voorwaarde is dat de looptijd minimaal 5 jaar is. Het grote voordeel: de schenking is fiscaal aftrekbaar, dus zonder dat de drempel van 1% van het inkomen geldt. Mocht u dit overwegen dan sturen wij u de betreffende formulieren toe. Als u dat vóór 1 januari doet dan geldt de aftrekbaarheid nog over 2015.

Bestuur

Tot ons groot genoegen is ons bestuur weer "op volle sterkte" gekomen door het toetreden van George van Neijenhoff als bestuurslid. Hij stelt zichzelf voor in het volgende stukje.

Graag wil ik me aan u voorstellen. Mijn naam is George van Neijenhoff en ik ben momenteel 66 jaar oud. Vlak vóór mijn pensionering, zo'n drie jaar geleden, ben ik via een vriend gevraagd om me bij Probus aan te sluiten. Dat heb ik gedaan en daar kwam ik in contact met Piet Verhoeven en Rud Leunissen. Op de vraag of ik versterking zou willen bieden aan hun organisatie SHJR, heb ik vrijwel meteen enthousiast gereageerd. Want waar hulp te bieden is, voel ik mij geroepen te helpen.

In mijn jonge jaren heb ik een vijftiental jaren aan ontwikkelingsprojecten gewerkt in Afrika, het Midden-Oosten, Zuid-Amerika en in de Maghreb. Het betrof met name voedselprojecten. Ik ben opgeleid als chemisch technoloog en ik heb altijd een fascinatie gehad voor de voedselproblematiek in de wereld. Uiteindelijk ben ik toch terecht gekomen in de productie van medicamenten, fijn chemische producten, in de petrochemie en tenslotte in de elektriciteitsopwekking.

Mijn eerste rondreis langs de SHJR-projecten in Roemenië heb ik samen met Rud en Piet mogen meemaken in oktober van dit jaar. Het is duidelijk dat Rud en Piet beide volkomen ingeburgerd zijn in dat land. Vooraf had ik een vooroordeel over Roemenië, het land van de zakkenrollers en oplichters. Maar ik heb mijn idee moeten bijstellen, want de Roemenen zijn zeer gastvrij en veel meer ontwikkeld dan ik dacht. Er wordt hard gewerkt om aan te sluiten op de standaarden, die door Europa zijn vastgesteld. Ook de studenten, die we ontmoet hebben, vatten hun studies serieus aan. Vele studenten nemen de hulp van SHJR zeer dankbaar aan. Buiten de studiekosten, noodzakelijke kost en inwoning hebben de studenten niets extra's te besteden voor kleding of schoeisel. Vergeleken bij lang geleden toen Rud ze voor het eerst hielp, schijnt de situatie in Roemenië nu behoorlijk verbeterd te zijn. Maar goed, de meeste studenten hebben geen achterban waarop ze kunnen terugvallen. Voor de

ouderen in de tehuizen is de situatie trouwens zeer abominabel.

Rud en Piet zijn zeer geliefd bij de besturen van scholen en tehuizen en ook bij de studenten en oudstudenten. Met name in deze laatste groep zijn er mensen, die hun leven lang dankbaar zijn voor de hulp die ze genoten hebben. Dat laten ze ook vaak merken, door speciaal aan te treden, zodra ze weten dat Rud en Piet in hun omgeving zijn. Ik ben onder de indruk van de aanpak van Rud en Piet. Elke cent van de donaties gaat, buiten de kosten voor postzegels, enveloppen en uitbesteed kopieerwerk, naar de doelgroep. Reis- en verblijfskosten komen voor eigen rekening. Dat hebben ze me overduidelijk verteld en daar ben ik het helemaal mee eens. De middelen van SHJR worden zeer doelmatig besteed. Dat is een ding wat zeker is. Ik hoop dat ik SHJR, Rud en Piet in de komende jaren van steun kan zijn.

Bezoek aan Roemenië in oktober 2015

Zoals u weet gaan we elk jaar (in oktober) naar Roemenië. Dat doen we om:

- de resultaten van de studenten te controleren;
- contacten te onderhouden;
- nieuwe studenten te selecteren;
- studenten persoonlijk te ontmoeten.

In eerdere nieuwsbrieven trof u altijd snapshots aan uit deze reizen. Maar om een beter idee te geven van ons doen en laten willen we dit jaar eens uitgebreider ingaan op ons programma in Roemenië.

Dit jaar waren we met 3 man, het voltallige bestuur. U krijgt eerst een kort overzicht, daarna volgt een toelichting op de genummerde onderdelen.

Vorbereiding van de reis

Ruim voor vertrek zijn we druk met het verzamelen, sorteren en inpakken van allerlei spullen. Het belangrijkste: pakketten met studiematerialen (mappen, schrijfwaren, tassen) voor de studenten. Verder had de **fa. Medireva** (Gronsveld) een flinke partij incontinentiemateriaal ter beschikking gesteld. Het grootste deel daarvan bestemd voor een bejaardenhuis in Dorohoi. Stichting Hulp Oost Europa uit Dordrecht heeft dit materiaal begin oktober vervoerd.

Vlak voor vertrek

Ophalen van een auto bij **Garagebedrijf Hensgens** in Nieuwstadt. Al meer dan 10 jaar sponsort fa. Hensgens op deze wijze onze stichting. Zéér welkom, temeer omdat wij onze reiskosten grotendeels uit eigen zak betalen.

Daags voor vertrek: inladen.

- Dag 1. Vertrek 05.30 uur. Overnachting vlak over de Hongaarse grens, ca. 1100 km.
- Dag 2. Rit naar Cluj (W.-Roemenië), ca. 600 km. Traditiegetrouw werden we door de fam. Gàl op het avondeten uitgenodigd.
- Dag 3. Rit naar Botoşani, hotel Belvedere, ca. 450 km.
- Dag 4. Ziekenhuis Botoşani [1]
Muziekschool [2]

- Bureau Kinderbescherming [3]
 Kinderziekenhuis (afgeven knuffels en luierbroekjes)
 Missionswerk Osteuropa [4]
- Dag 4. 4-jarige Opleiding Verpleegkunde [5]
 3-jarige Opleiding Verpleegkunde, 1 [6]
 3-jarige Opleiding Verpleegkunde, 2 [7]
 Weeshuis Prietenia
 Klaarmaken en versturen ansichtkaarten.
- Dag 5. Muziekschool, recital. Dan naar Dorohoi (40 km):
 Bejaardenhuis [8]
 Contact met onze locale vertegenwoordigster, Iulia Gavril
 Bank BRD [9]
 Lokaal Bureau Kinderbescherming
 Ontmoeting met studente
 Ontmoeting met lerares Elena Lupu
- Dag 6. Missionswerk Osteuropa
 Weeshuis in Trusești. Dan naar:
 Iași, hotel Tudor Palace (ca. 150 km)
 Ontmoeting met Florina Clincinschi, onze eerste studente in 1994 [10]
- Dag 7. Ontmoetingen met 9 studenten [11]
 Avondeten met Anamaria Trifanov [12]
- Dag 8. (zondag). Voormiddag: bezoek stadscentrum
 Namiddag: ontmoeting met 3 studenten.
- Dag 9. Sociale Dienst Universiteit. Terug naar Botoșani:
 3-jarige Opleiding Verpleegkunde (2)
 Vergadering Asociația Romano-Olandeza [13]
 Uit eten buiten de stad
- Dag 10. 3-jarige Opleiding Verpleegkunde (1)
 Weeshuis Prietenia (afgeven studiepakketten)
 Muziekschool (overleg over viool)
 gesprek met ex-directeur Muziekschool (over orgelspelers in Roemenië)
- Dag 11. Kopen leerboeken Engels (voor nieuwe studente); dan naar Suceava (40 km):
 Weeshuis Speranța
 Ontmoeting één student. Terug naar Botoșani;
 ontmoeting Elena Lupu
- Dag 12. ontmoeting met Olga Dumitraș, vriendin van Florina Clincinschi en tolk in de beginjaren
 Dan naar Dorohoi:
 bejaardenhuis
 oude weeshuis [14]
 ontmoeting met studente Cristina Iordache [15]
 ontmoeting met Iulia Gavril
- Dag 13. vertrek naar huis. Onderweg in Suceava:
 Soc. Dienst Universiteit
 weeshuis Speranța, ontmoeting 3 studenten
 rit naar Cluj
 ontmoeting nieuwe studente
- Dag 14. Ontmoeting Ildiko Kertesz (studente) [16]
 Ontmoeting Andrei Amaranđei (ex-student) [17]
 rit naar Sankt Pölten (Oostenrijk), ca. 750 km.
- Dag 15. Naar huis, ruim 800 km.

Toelichting op onderdelen:

[1] **Ziekenhuis Botosani**

Sinds jaar en dag hebben we hier goede contacten, m.n. met de orthopeed Radu Malancea. Hij is de voorzitter van onze Roemeense partnerorganisatie. We moeten met hem een datum prikken voor een veragdering van die "Asociația". In het verleden hebben we diverse materialen voor het ziekenhuis kunnen bezorgen, zoals rollators en verbandmiddelen. Er is grote behoefte aan rollators; ze geven die vaak mee aan geopereerde patiënten als ze naar huis gaan. We hebben beloofd ons best te doen om rollators te verzamelen in Nederland.

Dr. Malancea is goed op de hoogte van de gezondheidszorg in Europa. Het salaris van een specialist in het ziekenhuis varieert van € 500,- tot € 800,-. Geen wonder dat het buitenland trekt

[2] **Muziekschool**

Ook een vast adres. Wij noemen dit "Muziekschool", maar het is "Kunstlyceum", een Middelbare School waar de leerlingen zich ook kunnen ontwikkelen in grafische of beeldende kunst, dan wel muziek. De school staat zeer goed aangeschreven; elk jaar vermeldt men met trots het hoge percentage geslaagde leerlingen.

In de loop der jaren hebben we hier zeker 25 instrumenten bezorgd. Vorig jaar vroeg men een viool voor een getalenteerde leerling, maar (tot zijn teleurstelling) heeft dat nog geen resultaat opgeleverd. Dit jaar was er sprake van "de omgekeerde wereld". Een vioolleraar gaf ons een beschadigde viool mee, met de vraag of die in Nederland gerepareerd zou kunnen worden. Op onze verbaasde reactie of dat niet goedkoper in Roemenië kon gebeuren was de reactie: die lui weten veel te goed wat het in West-Europa kost

Later in de week hebben de beste muzieklerlingen van de school een optreden voor ons verzorgd, nl. alle "Olympische" kandidaten. In Roemenië worden in elk vak competities gehouden. Dat begint al op de basisschool; de besten van de school doen mee op stedelijk niveau, vervolgens provinciaal en uiteindelijk landelijk. Een vorm van stimulering die wij in Nederland niet kennen.

[3] **Bureau Kinderbescherming**

Het overgrote deel van onze beursstudenten zijn "sociale gevallen" en ressorteren dus onder dit kantoor van de Kinderbescherming. Vanzelfsprekend onderhouden we daar goede contacten mee. Ze zijn ons erg behulpzaam. Eén van de maatschappelijk werkers in dit kantoor is zelf opgegroeid in een weeshuis en heeft in het verleden een beurs van onze stichting genoten. Dat heeft onze goede contacten alleen nog maar verbeterd.

[4] **Missionswerk Osteuropa**

Met deze stichting (op Christelijke grondslag) uit de buurt van Keulen hebben we prettige contacten sinds ze op ons verzoek een flinke hoeveelheid goederen naar het Ziekenhuis van Botoșani hebben vervoerd. Op onze beurt ondersteunen wij een medewerkster van hen, Elisa. In de "Kantina" van deze organisatie in Botoșani komen elke dag zo'n 80 kinderen eten, en ze worden er begeleid met het huiswerk.

We hebben daar nu kennis gemaakt met Elisa, een zeer energieke en gemotiveerde jongedame. Ze is de oudste uit een gezin met 10 kinderen. Ze vertelde dat haar moeder in het begin van het jaar plotseling is overleden, na een ziekbed van 2 maanden, 51 jaar oud. Elisa is de bevoegdheid als maatschappelijk werkster aan het afronden. Daarvoor moet ze in de weekenden naar de universiteit in Iași.

[5] **4-jarige Opleiding verpleegkunde**

Deze HBO-opleiding Verpleegkunde is een dependance van de Medische Faculteit in Iași. Sinds de stichting SDB besloot om via onze stichting "medische" opleidingen te gaan ondersteunen (2010) hebben we 16 studenten van deze opleiding op onze lijst gehad. Twee jaar geleden heeft de Faculteit besloten deze dependance te sluiten. De laatste zes studenten zijn nu afgestudeerd. Ons bezoek was dus tevens een afscheid.

[6] **3-jarige Opleiding Verpleegkunde (1)**

Ook hier komen we vanaf 2010 (eveneens 16 studenten).

Zoals bekend zijn de kansen op een baan als verpleegkundige in Roemenië minimaal. De directie van de school was daarom opgetogen over hun contacten met twee bemiddelingsbureaus. Die werven resp. voor de Engelse en Duitse markt. Dit verhoogt de kansen op een baan aanzienlijk voor de afgestudeerden. Via Skype voeren de kandidaten in eerste instantie een sollicitatiegesprek met het bemiddelingsbureau, en vervolgens met een potentiële werkgever. Eén van "onze" afgestudeerden vertelde dat hij deze procedure succesvol had doorlopen en in januari 2016 naar Engeland vertrekt. Een droom die uitkomt!

[7] **3-jarige Opleiding Verpleegkunde (2)**

Deze school bezoeken we sinds vorig jaar; we hebben er 10 studenten op de lijst. Alle kandidaten zijn over naar het volgende jaar.

[8] **Bejaardenhuis in Dorohoi**

Tijdens ons bezoek vorig jaar werd o.a de grote behoefte aan een wasmachine duidelijk gemaakt. Dank zij enkele speciale donaties hebben we begin april 2015 een (gebruikte) wasmachine kunnen laten bezorgen. De stichting Oost Europa Hulp uit Dordrecht heeft die voor ons vervoerd, waarvoor onze hartelijke dank.

Vlak vóór onze komst was er door ons weer materiaal verstuurd (op dezelfde manier): een printer, 2 rollators, enkele flinke dozen incontinentiemateriaal en 4 volle dozen met stoffen en naaigerei. We hebben kunnen vaststellen dat alles in goede orde was aangekomen.

De directeur benadrukte weer de grote behoefte die men heeft aan incontinentiemateriaal (XXL, men gebruikt er meer dan 1000 stuks van per maand) en aan crèmes (voor bewoners met huidklachten).

[9] **Bank BRD**

Ons geld voor de studiebeurzen wordt gestort op onze bankrekening bij de Bank BRD. Contactpersoon Iulia Gavril betaalt uit, nadat de studenten de nodige documenten hebben gestuurd. Die bestaan uit een "Informatie Formulier" (éénmalig) en een bewijs van inschrijving van Universiteit of Opleidingsinstituut (2x per studiejaar).

Vast onderwerp van gesprek met de bank zijn de hoge kosten die banken in Roemenië in rekening brengen !

[10] **Florina Axinte-Clicinschi**

Zij was de eerste studente die door ons ondersteund werd, in 1994. Ze is na haar studie Geschiedenis in de universiteitsstad Iasi blijven wonen en werken. Ze is getrouwd en heeft 2 zoontjes (9 en 3). We ontmoeten haar elk jaar als we in Iasi zijn om studenten te ontmoeten. Florina helpt dan mee contact te leggen met de studenten.

[11] **Ontmoetingen met studenten**

Het overgrote deel van onze studenten studeert aan de universiteiten van Iasi en Suceava. Dat zijn de dichtstbij gelegen universiteiten. We gaan altijd in het weekend naar Iasi, dan is er de meeste kans om studenten te treffen. In Suceava komen we meestal door de week, dan is de trefkans duidelijk lager. Toch hebben we daar ook 4 studenten persoonlijk gesproken; daarvan waren twee 1^e-jaars.

De ontmoetingen in Iasi vinden plaats in ons hotel, na telefonische afspraak. Verspreid over het weekend hebben we 12 studenten ontmoet, waarvan 6 eerstejaars. In deze gesprekken is het vaste patroon dat we eerst informeren naar de studieresultaten; daarna gaan we in op de persoonlijke omstandigheden van de student(e), zijn/haar plannen voor de toekomst, e.d. We geven informatie over hun verplichtingen en over onze betaaltermijnen. Tot slot krijgen ze enige cadeaus (schrijfbenodigdheden, mappen, pennen, calculator, e.d.). De dames mogen ook nog zoeken in de rijkge vulde doos met cosmetica, die elk jaar door drogisterij Oukouk in Munstergeleen wordt meegegeven. Een groot succes altijd. En we konden dit jaar 2 studenten blij maken met een laptop; dat was helemaal feest !

Een greep uit de persoonlijke verhalen:

- een 2^e-jaars student verloor beide ouders door een explosie in huis. Hij doet 2 studies tegelijk: Ecologie aan de universiteit en MBO Verpleegkunde;
- een 1^e-jaars student vertelde dat zijn vader blind is; moeder is in het buitenland en bekommert zich niet om het gezin;
- een 3^e-jaars studente aan de Kunstacademie vertelde dat ze bij oma woont. Vader is onbekend en moeder bemoeit zich niet met haar kinderen. Opa is lang geleden overleden, die heeft ze nooit gekend;
- nog een 1^e-jaars doet 2 studies: Politieke Wetenschappen en Rechten. Opgegroeid in een weeshuis omdat zijn moeder hem niet wilde. Hij eindigde als 1^e in een regionale Olympiade en 2^e in de landelijke.
- een 1^e-jaars studente vertelde trots dat ze in de zomer een tablet had gewonnen met het declameren van een gedicht van Gheorghe Enescu met 22 coupletten!
- we spraken 2 zussen die in (2 verschillende!) weeshuizen zijn opgegroeid nadat hun huis was afgebrand en de ouders gescheiden waren.

Zie verder [15] en [16]

[12] **Anamaria Trifanov**

Dit is de violiste die in 2010 een viool kreeg van Pierre Colen. In 2012 is ze door ons uitgenodigd naar Nederland voor enkele optredens. Eén daarvan was tijdens de sponsorbijeenkomst van onze stichting, op 3 mei 2012.

Anamaria heeft met uitstekende resultaten haar bachelor diploma gehaald en is de Masteropleiding begonnen. Ze doet haar best om een Erasmusbeurs te krijgen om een deel van haar studie in het buitenland te kunnen doen.

[13] **Asociația Romano-Olandeza**

Opgericht in 2010, m.a.w. de 6^e jaarvergadering is gehouden. Besloten is dat de secretaris, Iulia Gavril, een Facebookpagina zal openen om als communicatiemedium te fungeren voor onze beursstudenten. We hopen dat hiermee een "verbindend contact" ontstaat, waardoor ze na het afstuderen gemakkelijker benaderd kunnen worden om de Asociația te ondersteunen.

[14] **Het voormalige weeshuisin Dorohoi**

Vanaf het begin van deze eeuw (toen de toetreding van Roemenië tot de EU werd voorbereid) is een groot aantal weeshuizen in Roemenië gesloten. Zo ook het meisjesweeshuis in Dorohoi, waar Rud Leunissen met zijn technische hulpgroep zoveel aanpassingen heeft gedaan in het begin van de negentiger jaren. Daar ligt dus de bakermat van onze stichting.

Het is een mooi, klassiek gebouw met 2 verdiepingen, ca. 100 jaar oud. Maar na de ontruiming, ca. 10 jaar geleden, is er geen nieuwe bestemming aan gegeven en is het gebouw vervallen. Alle bruikbare inventaris (inclusief de schitterende parketvloeren) is geleidelijk verdwenen; op het terrein tiert het onkruid welig.

Maar dit jaar was er goed nieuws: de Joodse eigenaar, kennelijk zelf niet in staat tot renovatie, heeft het gebouw geschonken aan de gemeente. Zodra er fondsen zijn zal het gebouw worden gerenoveerd; wellicht wordt het een bejaardenhuis.

[15] **Cristina Iordache**

Met deze Cristina hebben we vele jaren prettig contact gehad. Ze is dit jaar afgestudeerd als tuinbouwkundige; ze haalde een 9 voor haar afstudeerscriptie over wijnbouw.

Cristina heeft indertijd meegewerkt aan de promotie-DVD van onze stichting. In het gesprek met haar wordt de vraag gesteld wat ze doet als het geld van de beurs binnenkomt. "I buy food" is haar verrassende, maar veelzeggend antwoord. Sinds die tijd noemen we haar Cristina "I buy food". Daar kon ze hartelijk om lachen, toen we dat vertelden.

Ze woont nu tijdelijk bij een oom in een klein dorp. "Saai, er gebeurt niets", zoals ze zei. Ze helpt wat mee op het land. Over haar kansen op een baan in Roemenië was ze tamelijk somber. "Je moet een kruiwagen hebben". De (enige) promotieplaats op haar Faculteit is naar haar kamergenote (en goede vriendin) gegaan. Ze hoopt volgend jaar naar een vriendin in Engeland te kunnen gaan, en daar aan het werk te komen.

[16] **Ildiko Kertesz**

U weet het misschien nog, een studente in Cluj, die we ondersteunen op verzoek van Levente Gál. Hij was indertijd haar leraar Engels op de Middelbare School en gids tijdens onze eerste groepsreis. Hij attendeerde ons op Ildiko's moeilijke situatie: ze had kort na elkaar beide ouders verloren én haar grootvader.

We hebben elk jaar contact met haar omdat we op onze reis door Roemenië door haar geboortedorp komen. Dat is meestal in een weekend, Ildiko is dan vaak thuis, bij oma dus. Ze zorgt dan o.a. voor koe Füles, die nu 23 (!) jaar is. Deze koe heeft enkele maanden geleden weer een gezond kalf ter wereld gebracht, haar 18^e of 19^e ! Ildiko zei dat deze koe laat blijken blij te zijn als ze thuis komt, ze is "als een hond voor me".

Ildiko is aan het afstuderen in de Psychologie, op het onderwerp: irrationaliteit. Waarom maakt iemand een bepaalde keuze? En waarom is die op een ander moment, in "gelijke" omstandigheden, anders?

Tot onze verrassing meldde Ildiko dat ze na haar afstuderen als logopediste wil werken. Daar is veel behoefte aan in Roemenië, en ze houdt ervan om met kinderen te werken, zei ze.

[17] **Andrei Amarandei**

Andrei, opgegroeid in een weeshuis in Dorohoi, is na zijn studie Kunstgeschiedenis in Cluj blijven wonen en is getrouwd met Ionela. We hebben regelmatig contact gehouden met het stel. Twee jaar geleden vertelden ze over hun wensen: verhuizen naar een groter appartement, een kind en een auto (in die volgorde). Nu hebben we hen weer getroffen. Ze nodigden ons uit op de koffie in hun nieuwe appartement en toonden vol trots een wolk van een dochter van 2 maanden. En een auto was er ook.

Wij beschouwen dit koppel als typisch voor de moderne Roemeense jeugd: goed opgeleid, serieus, hard werkend, en vastbesloten iets van hun leven te maken. Daarbij zijn ze absoluut niet materialistisch.

Over hard werken gesproken: in Roemenië heeft een moeder na de bevalling recht op 2 jaar (!) ouderschapsverlof. Ionela is na de bevalling 3 **dagen** thuis geweest, zei ze. Haar baas kon haar echt niet missen, vond ze. Ze was alweer zakenreizen aan het plannen naar Amsterdam, Italië en China.

Hun situatie is een mooi voorbeeld van de doelstelling van onze stichting: bijdragen aan de ontwikkeling van getalenteerde en gemotiveerde jongelui die een moeilijke start in het leven hebben. En fijn om te ervaren dat ze zich altijd heel dankbaar hebben getoond voor die hulp.

De toestand in Roemenië

De politiek en corruptiebestrijding.

Ongeveer een jaar geleden is Klaus Johanniss, behorend tot de Duitssprekende minderheid in Roemenië, verrassend tot president gekozen. Ongetwijfeld heeft zijn goede reputatie als burgemeester van Sibiu meegeholpen. En natuurlijk zijn belofte om de corruptie stevig aan te pakken.

Op dat gebied worden grote vorderingen gemaakt. Het land, waarin tot voor kort de elite onaantastbaar leek, loopt nu voorop in corruptiebestrijding. Aan de lopende band worden politici, rechters en oligarchen voor de rechter gesleept. En dat met veel openbaar vertoon en TV-spektakel. In 2014 is het record aantal van 1051 veroordelingen in corruptieaffaires uitgesproken. In de zomer van dit jaar werd een minister tot aftreden gedwongen na een veroordeling wegens verkiezingsfraude in 2012; hij was toen vicepremier.

Kort daarna kwam het zelfs zo ver dat het DNA (het anticorruptiebureau) premier Ponta aanklaagde. In zijn vorige functies als advocaat en Kamerlid zou hij zich schuldig hebben gemaakt aan machtsmisbruik, valsheid in geschrifte, witwassen en belastingontduiking. Een verzoek van het DNA aan het Parlement om Ponta's immuniteit op te heffen haalde het niet. En Ponta ging niet in op het verzoek van de president om vrijwillig af te treden. Maar het DNA besloot om hem toch te vervolgen. Ponta verdween vervolgens tamelijk langdurig voor een operatie naar Turkije. Toen op 30 oktober een groot volksoproer ontstond na een brand in een nachtclub in Boekarest (met 32 doden) was hij toch gedwongen af te treden.

Hij is opgevolgd door Dacian Cioloş, die eerder Eurocommissaris van Landbouw is geweest. Hij heeft een ministersploeg geformeerd met vooral partijlozen en mensen uit het bedrijfsleven.

De economie

- De economie in Roemenië groeit voor het 5e jaar achter elkaar; dit jaar met 2,4% en de verwachting voor 2016 is 3,5%. Sectoren die het goed doen zijn de auto-industrie, elektrische apparatuur, ICT en de bouw.
- Het begrotingstekort is minder dan 1% en met een staatschuld onder de 40% behoort Roemenië tot de kopgroep in Europa (Nederland 68%).
- De afhankelijkheid van Rusland voor de energie is maar 4%. Ook dat is een van de laagste cijfers in Europa.
- Er zitten voor 2016 en 2017 enkele lastenverlichtingen in de pijplijn. Zoals een BTW-verlaging van 24 naar 20%. Er zal geïnvesteerd worden in de gezondheidszorg, het onderwijs en armoedebestrijding.

Dat het iets beter gaat hoorden we bij de Kinderbescherming. Al vanaf begin negentiger jaren krijgen de studenten de tegenwaarde van 2 dollar per dag voor voeding. Of beter gezegd: zouden ze moeten krijgen, want door geldgebrek van de overheid mankeerde het hier heel vaak aan. Maar dit jaar is het bedrag verdubbeld.

Roemeense notities

Tijdens onze reizen naar en in Roemenië vallen natuurlijk verschillen op. Om er een paar te noemen:

1. Moederschapsverlof. Als een werkneemster moeder wordt krijgt ze twee jaar moederschapsverlof. Ze heeft recht op 80% van het loon als uitkering.
2. Brood. In Roemenië krijg je zelden bruin brood geserveerd. Men kent het natuurlijk wel, en er zijn ook acties om de consumptie van bruin brood te bevorderen.
3. Muntgeld. Tot onze verbazing kregen we in Roemenië tot twee keer toe (in twee verschillende apotheken) in plaats van munten tabletjes paracetamol terug als wisselgeld!
4. De banenmarkt. Een citaat uit een recente Limburgse krant van een Roemeense die 5 jaar in Nederland woont,
"Als je hier hard werkt kun je ook veel verdienen. Omdat het hier veel eerlijker toegaat dan in Roemenië. Daar is veel corruptie. Door alleen hard te werken kom je er niet. Je moet, wil je echt iets bereiken, ook de juiste mensen de kont likken, of hoe zeggen jullie dat in Nederland? Weet je, in Roemenië is het prachtig, ik hou van mijn land. Maar in de maatschappij daar deugt heel veel niet. Mensen die gewoon zonder bedrog willen leven hebben het moeilijk. De meeste Nederlanders realiseren zich niet in wat voor fijn land ze hier leven."
5. Tevredenheid van kinderen. Bij een wereldwijd onderzoek onder 36.000 kinderen van 10 tot 12 jaar (in 15 landen) naar hun tevredenheid eindigde Roemenië op plaats 1, Columbia op 2 en Turkije op 3. Duitsland kwam op de 9^e plaats en Zuid-Korea op de laatste. De verklaring: kinderen die in welstand opgroeien zijn veeleisender, en daardoor sneller ontevreden.

TOT SLOT

Hulpvragen

Bij onze vele ontmoetingen en contacten maken we het vaak mee dat mensen onze hulp vragen. Soms is dat voor hen persoonlijk, maar meestal voor de organisatie waar ze voor werken. Hoewel het niet onze prioriteit heeft proberen we bij terugkomst in Nederland toch of we bepaalde wensen kunnen inwilligen. En daar roepen we uw hulp bij in. We zetten de vragen van 2015 op een rij:

- Het **bejaardenhuis** heeft grote behoefte aan incontinentiemateriaal, reinigingsmiddelen, plastic handschoenen, materiaal om mensen bezigheid te geven en huidcrèmes;
- Het **ziekenhuis** heeft permanent behoefte aan rollators;
- Tot slot een vraag van ons zelf: we hebben geconstateerd hoe blij we studenten maken met een **laptop**. Wilt u bij vervanging van uw laptop aan onze studenten denken? Het maakt niet uit als uw exemplaar wat ouder is.

Echte hulp is investeren in mensen !!

U kent het motto van onze stichting: "ECHTE HULP IS INVESTEREN IN MENSEN"

Als u wilt dat uw donaties aan een goed doel niet verdwijnen in dure apparaatskosten en salarissen dan bent u bij ons aan het goede adres. Onze hulp is kleinschalig en zéér direct. Wij hebben weinig kosten en er blijft ook in Roemenië niets aan strijkstokken hangen.

Hoe meer mensen ons werk steunen hoe beter. Misschien vindt u in uw familie- of kennissenkring personen die ons ook willen steunen. De toekomstige studenten in Roemenië zullen u dankbaar zijn !

Wij wensen alle lezers van deze Nieuwsbrief en iedereen die onze stichting een goed hart toedraagt prettige feestdagen en een voorspoedig Nieuwjaar!

Rud Leunissen, voorzitter
 Gelrestraat 8A
 6151 JA Munstergeleen
 tel. 046 4510720
 e-mail : rud@ziggo.nl

Piet Verhoeven, secretaris
 Duncellaan 19
 6132 BK Sittard
 tel. 046 4515006
 e-mail: p.a.m.verhoeven@home.nl

Stichting Hulpfonds Jongeren Roemenië
www.hulpfondsroemenie.nl

Postbank **NL88 INGB 0007 1754 66**
Rabobank **NL84 RABO 0129 1220 33**